

Bayer Zsolt: Emlékeznek még erre a „hírre”, és erre a levélre?

2016 március 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

El?bb a „hír”, ami a HVG-ben jelent meg: Egyest kapott a diák erkölcstanból, mert dolgozatában azt írta, március 15 „nem nagyon érinti meg”

A kislány szülei nyílt levelet írtak, amiben magyarázatot várnak az egyest osztó tanártól.

Az egyik magyar általános iskola erkölcstan órán a diákoknak egy dolgozatban azt kellett megfogalmazniuk, hogy mit jelent számukra a tavaszi nemzeti ünnep. - Egyest kapott erkölcstan órán egy kislány, aki azt írta dolgozatában: március 15-tel kapcsolatban, hogy „nekem ugyanolyan nap, mint a többi és nem nagyon érint meg”. A Történelemtanárok Egylete Facebook-oldalán közölte a szül?k levelét, (a szül?k engedélyével) melyet a tanárnak írtak. A szül?k többek közt azt szeretnék tudni, hogy „milyen egy ötös vélemény március 15-r?l?” A szül?k arra is kíváncsiak, hogy a tanár szerint van-e joga ítélkezni egy gyerek fölött a véleménye miatt.

„Végezetül szeretném megtudni, hogy mi a célja pontosan az erkölcstan órának? Vannak meghatározott álláspontok, vélemények, amiket a gyerekeknek el kell fogadniuk és meg kell tanulniuk, vagy van rá lehet?ségük, hogy több különböz? vélemény megismerése során felvállalják, vagy formálják a saját véleményüket?” – áll a szül?k levelében.

A tanár és az iskola részér?l egyel?re nem érkezett válasz.”

A kedves szül?k levele így szólt:

„Kedves Ildikó!
A tegnapi napon Lencsi lányunk elmondása szerint az osztálynak arról kellett írnia erkölcstan órán, hogy mit jelent számukra március 15. Lencsi dolgozata ennyib?l állt: „Nekem ugyanolyan nap, mint a többi és nem nagyon érint meg.”
Erre a mondatra egyest kapott. Szeretnénk tudni, hogy mire kapta Lencsi ezt az osztályzatot.
Kérdéseink a következ?k:
• Milyen jelleg? dolgozat volt ez? Számonkérés? Ha igen, milyen tananyagot kért számon, hol található az a tananyag a tankönyvben, amib?l föl lehetett rá készülni? Mik voltak az osztályzás kritériumai?
• Ha nem számonkérés volt, mi volt a célja a kérdésfölvetésnek? Egy meghatározott véleményt várt el, vagy szerette volna megismerni a gyerekek véleményét?
• Ha egy meghatározott véleményt szeretett volna hallani és olvasni a gyerekekt?l, mi volt ez a vélemény? Közölte-e el?re a gyerekekkel, hogy milyen vélemény a megfelel?? Ha nem közölte, milyen módon juthattak az ön által preferált helyes véleményre? Milyen egy ötös vélemény március 15-r?l?
• Ha saját véleményt várt el, akkor mit osztályozott a véleményeken? Mit osztályozott Lencsi saját véleményén?
• Lehet-e Ön szerint véleményt osztályozni?
• Ha nem Lencsi véleményét osztályozta, akkor egészen pontosan mit osztályozott?
• Miért emelte ki nyilvánosan Lencsi véleményét azzal, hogy az ?t min?síti? Hogyan min?síti Lencsit a véleménye Ön szerint?
• Ön szerint van-e joga Önnek ítélkezni egy gyerek fölött annak véleménye miatt, van-e joga megszégyeníteni?
• Végezetül szeretném megtudni, hogy mi a célja pontosan az erkölcstan órának? Vannak meghatározott álláspontok, vélemények, amiket a gyerekeknek el kell fogadniuk és meg kell tanulniuk, vagy van rá lehet?ségük, hogy több különböz? vélemény megismerése során felvállalják, vagy formálják a saját véleményüket?
Válaszait várjuk tisztelettel: Farkas Kinga és Tóta József ”

Aztán a HVG természetesen visszatért az „ügyre”, és megszólaltatta az apát:

„Megszólal az apa, akinek a lánya egyest kapott március 15-b?l

Nemcsak egyest osztottak azon az erkölcstanórán, ahol a diákoknak március 15-i ünnepr?l kellett véleményt mondaniuk, az osztály jelent?s része 2-es, illetve közepest kapott. A megalázott kislány édesapja a tanárhoz fordul, tudni szeretné, mi alapján osztályozott. A Facebookon hasít a leosztályozott ünnepológia sztorija.

„Eredetileg nem nyílt levélnek szántam, de rengetegen megosztották az interneten, és már nem bánom, hogy így alakul. Nem akartam annyiban hagyni, mert a pedagógiai barbárság zavar ebben a sztoriban, az, hogy az iskolában a véleményük miatt megalázhatóak a gyerekek” – mondta a hvg.hu-nak annak a kislánynak az

édesapja, aki egyest kapott erkölcstanórán a március 15-r?l írt anyagára.

Ahogy **arról beszámoltunk**, az erkölcstantanár azt a kérdést tette fel a diákoknak, hogy mit jelent számukra a nemzeti ünnep. A levélben csak keresztnevén szerepl? Lencsi erre ?szintén azt válaszolta, hogy számára ugyanolyan nap volt, mint a többi, és nem nagyon érintette meg. A mondatra egyest kapott, mire édesapja levélben fordult a tanárhoz, ezt tette közzé engedélyével a Történelemtanárok Egylete saját Facebook-oldalán.

Ráadásul azóta kiderült, hogy más tanulók sem jártak jobban, az osztály egy jelent?s része 2-es, illetve közepest kapott az ünnepr?l alkotott véleményére – mondta a hvg.hu a szül?, aki azt kérte, hogy a nevét ne írjuk ki, és azt sem szeretné, ha az iskolát megneveznénk, mert szerinte itt err?l a konkrét helyzetr?l, illetve pedagógusról van szó.

Az apa szerint elkeserít?, hogy a levél megjelenése óta mindenki azt kérdezi t?lük, nem félnek-e attól, hogy emiatt a gyereknek baja lesz. "Attól lesz baja, hogy nem ez az els? ilyen elképeszt? történet, zsinórban mindig van valami. Szerintem jelenleg ez a valódi baj az oktatással: rossz hallani, amikkel a gyerek hazajön, a szül? pedig azt érzi, hogy teljesen tehetetlen” – mondta az édesapa. „Hogy fordulhat el?, hogy megkérdezik valamir?l a diákok véleményét, aztán meg gyakorlatilag lehülyézik érte. Miközben ez a kérdés nem osztályozható és nem mérhet?” – tette hozzá. De a tanárnak írt levelében azt is tudni akarta: mégis milyen tananyagot kértek számon, és mik voltak az osztályzás kritériumai.

Az édesapa egyeztetni fog a tanárral, illetve az intézménnyel, a fejleményekr?l beszámolunk. Addig érdemes olvasgatni **a kommenteket itt!**”

Itt már teljesen kész is van az ítélet, a HVG „ünnepológiáról”, megalázott gyerekr?l öblöget, és persze arról, hogy az osztály jelent?s része kettest kapott. Majd a cikk végén felhívja a figyelmet a kommentek olvasgatásának fontosságára.

Aztán most a NOl közölt egy másik levelet. A „megalázott” kislány osztálytársának édesanyja írta, íme:

„ 'Nem alázták meg a kislányt az erkölcs órán!'

A sajtóban és a közösségi oldalakon nagy vita folyik arról, hogyan adhatott egyest az erkölcstan tanára egy 12 éves diáknak, aki arra a kérdésre, mit jelent számára a nemzeti ünnep, annyit válaszolt, hogy számára ugyanolyan nap, mint a többi és nem nagyon érintette meg.

Sokan a tantárgy fölöslegességének bizonyítékát látták az esetben, a legtöbben lehetetlennek tartották az osztályozást, pláne ha véleményt büntet a tanár egyessel.

Az osztály más tanulói és szüleik eddig nem szólaltak meg, de most egy anya leírta véleményét. (Eddig is mindenki a jelenséggel foglalkozott, tiszteletben tartotta, hogy az iskola, gyerek és tanár személyazonossága maradjon rejtve, így mi is ehhez ragaszkodunk, a szül? nevét nem írjuk le, de meggy?z?dtünk a levél hitelességér?l.)

"Egy nyílt levél következményei

Az erkölcstanból egyest kapott kislány szüleinek a tantárgyat tanító pedagógushoz írt nyílt levele néhány napja jó alkalmat ad a sajtónak és az internet népének, hogy egy az oktatást és a pedagógusokat, s rajtuk keresztül az ország nagy részét érint? felfokozott helyzetben véleményt nyilvánítsanak.

Maximálisan támogatom, hogy a tantárgy létjogosultságáról, kereteir?l és iskolai értékelésének módjáról széles kör? vita folyjon, levelem megírásának oka a cikkek és kommentek apropójának, a vitát és állásfoglalásokat kiváltó levélnek és az édesapa kés?bbi megnyilvánulásainak tartalma és az általa generált személyeskedés. A megjelent cikkek szerz?i egy kivétellel (Szily, 444.hu) a levélíró szül?k verziójára alapozzák véleményüket, nem vizsgálják sem annak valóságtartalmát, sem a másik oldal lehetséges szempontjait. Mindeközben nem foglalkoznak azzal sem, hogy az egyoldalúan bemutatott történet többi érintettje – a tanárn?, a diáktársak és az iskola – milyen módon sérülhet az ügyben. Persze a másik oldalnak – a tanárnak és az iskolának – joga van ahhoz, hogy megszólaljon, helyreigazítást kérjen, de nyilván csak névvel, amely a szerepl?k inkognitójának felfedésével járna, s ez az érintett közösség már jelenleg is eltúlzott, további meghurcoltatását jelentené.

Gyermekem – nevét az el?bbiek miatt nem szeretném leírni –, az érintett kislány osztálytársa, és ugyanannak az

erkölcstan-csoportnak a tanulója. A levél kapcsán kirobbant botrány az osztályt mélyen felkavarta, és napok óta visszatér? téma otthon is – nemcsak nálunk – a tanárn?t ért igazságtalanság. A történtekr?l gyermekem beszámolója alapján az derült ki, hogy dolgozatíráskor a tanárn? el?re elmondta, hogy nem a véleményt, hanem annak indoklását fogja osztályozni. Ezt alátámasztja, hogy olyan dolgozatra is jelest adott, amely a kislányéhoz hasonló véleményt fogalmazott meg, de amelynek írója megindokolta saját álláspontját.

A tanárn? ezen kívül annak a két gyereknek – köztük a kés?bb egyest kapott kislánynak –, akik nem írtak indoklást, felhívta a figyelmét arra, hogy azt kérte, indokolják meg néhány mondatban a leírt véleményüket, tehát nyugodtan menjenek a helyükre, és fejezzék be a dolgozatot. Egyikük visszaült, és elvégezte a feladatot, az ? dolgozata négyes lett. A dolgozatok végeredménye egyébként (ennek bizonyítéka a kés?bb a levélíró édesapának is bemutatott elektronikus napló): 2 közepes, 1 elégséges, 1 elégtelen született, a többi f?ként jeles és jó osztályzat. Gyermekem elmondása szerint senki nem lett megalázva.

Az elégtelen dolgozatot írt kislány szülei nem fordultak a tanárhoz, hogy indoklást kérjenek az osztályzatra, az iskola igazgatóját sem keresték meg a helyzet tisztázása végett, hanem azonnal a nyilvánossághoz fordultak.

Az egyik problémám az ezzel, hogy a szóban forgó tanárn?t más szül?társaimmal együtt olyannak ismertem meg, aki lehet?vé teszi, hogy a szül?k ne csak a hivatalos csatornákon (szül?i értekezlet, fogadóóra) keresztül forduljanak hozzá kérdéseikkel, problémáikkal; olyannak, aki ezekre a megkeresésekre nyitottan reagál; olyannak, aki ha egy-egy tanulói vagy szül?i felvetést jogosnak érez, saját korábbi döntését is hajlandó felülvizsgálni és megváltoztatni.

A másik komoly problémám, hogy a tények részleges, egyoldalú ismeretében íródott szül?i levél a kislánnyal történt esetet politikai síkon közelíti meg. Így, persze, villámsebességgel tudott elterjedni az írás az elektronikus és a közösségi médiában, amely által ugyanilyen tempóban az oktatás jelenlegi problémáinak tematizálása vált a rá hivatkozó cikkek és kommentek tárgyává. Csakhogy mindeközben óhatatlanul erkölcsi és politikai el?jelekkel lettek illetve a szerepl?k (még ha név nélkül is): a véleményét az esetleges retorziók ellenére is bátran vállaló kislány, és az ?t megbüntet?, megalázó, vaskalapos, konzervatív, a Kliket és a rendszert elvtelenül kiszolgáló pedagógus. Utóbbi becsületébe, szakmai és emberi méltóságába gázolt a levél által elindított lavina, tanulóit, akik számára – koruknál fogva – az online és közösségi média politikai kultúrája és kulturálatlansága szinte ismeretlen terep, mélységesen felzaklatva.

A cikkírók, a kommentel?k és az olvasók pontosan két nap alatt fogják elfelejteni az esetet, mert mindig jönnek újabbak. Hogy az érintett pedagógus és a gyerekek hogyan lépnek túl a méltatlan eljárás kavarta következményeken, az már nem az ? felel?sségük."

Íme, egy teljesen kerek kis történet a liberális világból és a liberális, ellenzéki médiából. Ami egyben err?l a világRÓL és médiaRÓL is szól.

Mert hát mi is történt valójában?

Egy túlbuzgó és aljas apuci meg anyuci nekiállt hisztériázni, mert a gyereküknek egyest mert adni egy tanár, ráadásul erkölcstanból, ami ugye eleve vörös posztó ezeknek a nyomorultaknak a szemében.

„Szegény gyerek egyest kapott a véleménye miatt” – hangzott a verdikt, és a két kretén szül? telesírta a nyilvánosságot ezzel a sztorival.

A nyilvánosság megfelel? része pedig nem habozott, nekiállt kivesézni a „szörny?séget”. Megíródtak a megfelel? cikkek, megíródtak a megfelel? kommentek, öt perc alatt sározták be az egész oktatási rendszert, a tanárt, az iskolát, az erkölcstant, és persze végs? soron –mert ez volt a cél!!!- a kormányt.

Aztán kiderül, hogy a kislány azért kapott egyest, mert nem volt hajlandó vagy nem volt képes elvégezni a feladatot. Szó sincs véleményr?l, erkölcstanról, semmir?l sincsen szó, a rémes történetb?l semmi sem igaz, az osztály jelent?s része pedig nem kettest, hanem jelest meg jót kapott.

De természetesen a két nyomorult, aki a levelét megírta a szül?i státus kikezdhetetlenségének bástyái mögül, az aljas, rohadék sajtó, amely felkapta a sztorit és terítette, továbbá a kommenteket megíró hiénafalka, amely ismét megérezte a vérszagot, és rávetette magát a „témára”, meg a tanárra, az iskolára, szóval a sok retkes lumpenproli egy szóval sem fog bocsánatot kérni, nem fog hamut szórni a fejére, nem fog meaculpázni – jobb esetben kussolni

fog, de félek, majd ellentámadásba mennek át, és megmagyarázzák ezt is.

Mint mindent.

És ebben az ócska, szar, szemét ügyben egyetlen igazi vesztes van: az a kislány, akinek ilyen anyukája meg apukája van, és aki ebb?l az egészb?l egyet fog megtanulni: Hogy nem kell teljesíteni, elég hazudni, pofázni, meg a „nyilvánossághoz” fordulni. És mindenki mást okolni a sikertelenségemért.

Bayer Zsolt

Forrás: Bádog - Bayer Zsolt blogja

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló